

Stavljeno u žbunje

U negaciji je više mudrosti nego u potvrđivanju
I zato je ljudski jezik skloniji neistini nego istini.

Dječak Tahir iz Čuprijske mahale se spremao za odlazak u mejtef. U Begovini je djecu podučavao čuveni alim i šejh Mustafa Žujo. Ugledni Stočani su svakako nastojali da im hodža Mujo djeci prenese znanje jer je bio učen i uglednog porijekla.

Nakon što se obukao i pripremio za odlazak otac mu donese pletenu korpu sa tri pipuna u njoj i reče: "Ovo ćeš dat' hodži Muji i poselamit ga od mene."

„Dobro“ - odgovori Tahiri i uze krtolić u ruku. Koraćao je sporo i zamišljeno a bješe mu oko osam godina.

Žbunje na putu ka Begovini bješe gusto, sve je odisalo mirom u pitomom zelenilu a ptice su se mogle vidjeti na granama. Kako bi bilo da sakrijem jedan pipun a hodži dadnem dva, javi mu se misao iznenada. Nisam ni željan, ... ali valjalo bi podijeliti sa drugovima.

Hodži neću ništa govorit' a svakako je svejedno, dva ili tri. On se zaustavi i pogleda desno i lijevo vidi li ga ko pa stavi jedan pipun pod nakrivljen kamen u blizini i ugura ga. Izvana se nije ništa vidjelo. Nastavi koraćati i uđe u dvorište. Šejh Mustafa je sjedio na stolici držeći rukom prosjedu bradu. Gledao je u zelenilo pred sobom. Tahir ga poselami i predade selam od oca, dva topla i zrela pipuna. Šejh ga kratko pogleda, i uze korpu. "Haj 'se vrati pa donesi i onaj što si ga sakrio pod kamen," reče odsječno i nedvosmisleno. Zna, javi se Tahiru misao i on odjednom protrnu i nakratko se zadiha. "Kako-zausti... ali se iznenanada pribra. Izvini se te otrča da donese treći pipun koga je bio sakrio pod kamen pored puta.

„Oprosti mi hodža Mujo!“ - uzviknu glasno kad se vrati, strah mu bješe velik.

„Treba te poučiti da je krađa loša dok si još dijete“ - odgovori šejh Mustafa, "jer ako se ta sklonost ustabili u tebi biće loše." Dječak ne reče ništa i povuče se stavivši desnu ruku na grudi. Osjećao je strahopoštovanje.

Prošle su dvije godine, događaj je polako padao u zaborav. Jer sjećanje uvijek blijedi i prolaznost uzima svoj danak. Hodža Mujo je nastavio podučavati djecu u Begovini, ponajviše iz Rizvanbegovića kuća ali i dru

Iz poznatih porodica. Tako je i mali Hasan vremenom stasao za mejtef a živio je u Podgrasdskoj mahali. Jednom krenu u Begovinu na poduku kod hodže Muje kad ga trgovac Jusuf zaustavi kod Sultan-Selimove džamije.

„Jesi li to poš'o kod hodže Muje?“

Dječak potvrdno klimnu glavom. "Hodi vamo" - pozva ga. Radnja je bila puna voća i on iz ugla izvadi četiri šipka i dade mu ih. "Selam ćeš hodži Muji," dodade radosno i odsječno.

„Dobro“ - reče Hasan i uze šipke. Koraćajući prema Begovini sjeti se da u desnom džepu od pantalona ima malu zelenu mahramu. Šipci bijahu veliki i slatki. Da uzmem sebi dva, niko neće saznati, javi mu se iznenada. Ali se sjeti očevog savjeta da hodža Muji govori samo istinu te se malo pokoleba.

Pa dobro, nastavi se misao, ipak ću mu dati dva, dosta je i to. Valjalo bi preostale pojes' pa šta god budne.

Na putu izvadi dva šipka iz korpe pa ih zamota u zeleno platno i stavi ih u obližnji žbun zamaskiraviši sve granama. Izvana se ponovo nije vidjelo ništa. Uđe u dvorište i pope se drvenim stepenicama. Hodža je sjedio sam.

Nakon što razmjeniše selame šejh Mustafa mu odmah reče: „ona dva šipka što si ih umotao u zlenu mahramu idi i donesi.“

Hasana uhvati blaga vrtoglavica i on nešto zamuca vezano za trgovca Jusufa i svoju dobru namjeru.

„Znam da nisi htio ništa loše, ali onaj ko poučava mora ponekad biti i strog,“ naglasi vedro i nasmijano. Bez osude ili prijekora.

Hasan se odmah vrati i donese šipke. Hodža nije bio ni ljut ni tužan, tek autoritativan i poučavao je primjerom.

Imam Ali a.s. je rekao: „Tamo gdje je blagost neprikladna strogost je blagost.“ A neprikladno je biti blag prema onome ko krši Božiji zakon, makar bio i dijete. Iako blagost ima naravno prednost i ona po riječima Muhameda a.s. „ukrasi svaku stvar.“

Dželaludin Rumi je pisao o strogosti učitelja prema učeniku navodeći primjer sokola. Gord a pripitomljen. Takav je čovjek vjernik. Ponosan što je počašćen kao Božiji namjesnik a istovremeno blag i pitom.

No, da bi se soko pripitomio treba mu podsjeći krila i podkresati nokte a to je bolno.

Bolno je svako duhovno uspenje i postignuće jer je prepuno iskušenja. Njima Allah utvrđuje vjeru i čisti iskušenika.

Hodža Mujo je nastavio podučavati djecu u Begovini skoro sve do svoje smrti. A svako vrijeme ima učitelje i skriveno, slatko voće.

<https://jasminko.github.io/>

(Slika – Nišan šejha Mustafe Žuje)